

עמ"ת 35173/02/14 - מדינת ישראל נגד אחמד אבו בכר

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

18 פברואר 2014

עמ"ת 35173-02-14 מדינת ישראל נ'
אבו בכר(עציר)

לפני כב' השופטת ורדה מרוז

מדינת ישראל	העוררת
אחמד אבו בכר (עציר)	נגד המשיב

נוכחים:

בא כוח המשיב: עו"ד מוחמד רעד

העוררת: מדינת ישראל- ע"י עו"ד דקלה פוגל

המשיב: אחמד אבו בכר- הובא על ידי שב"ס

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

1. לפניי ערר על החלטת בית משפט השלום בפתח תקווה (כב' השופט דורון חסדאי) מיום 17.2.14, לפיה הורה בית משפט קמא על שחרורו של המשיב, תושב הרשות, בתנאים כדלקמן:
 - התחייבות עצמית על סך 30,000 ₪.
 - ערבות כספית של שני ערבים ישראלים, כל אחת בסך 15,000 ₪.
 - הפקדת סכום של 15,000 ₪ במזומן.
2. ביסוד ההחלטה מונח כתב אישום שמייחס למשיב עבירות של נהיגה ברכב ללא ביטוח וללא רישיון, נהיגה פוחזת של רכב ונהיגה בקלות ראש, התנהגות הגורמת נזק וחבלה במזיד ברכב, תקיפת שוטר כדי להכשילו בתפקידו והפרעה לשוטר במילוי תפקידו, שימוש בכח או באיומים למנוע מעצר, החזקת מכשירי

עמוד 1

פריצה גניבת רכב וכניסה לישראל שלא כחוק.

3. עפ"י עובדות כתב האישום, המשיב, תושב האזור שהה בישראל ללא היתר כד"ן. ביחד עם אחר גנב המשיב רכב מסחרי מסוג איסוזו. על רקע התראה שהתקבלה ממוקד איתוראן, הגיע לזירת העבירה שוטר שהבחין במשיב נוהג ברכב ולידו האחר. השוטר הורה למשיב במערכת הכריזה לעצור בצד הדרך, תוך שהפעיל אורות כחולים וצפצופי כריזה.
4. המשיב המשיך בנסיעה מהירה, בניגוד לכיוון התנועה, עלה על אי תנועה ופגע ברכבים חונים ואגב כך, התהפך התהפכות עצמית וכתוצאה נפצע. בעודו בתנועה הושלך מהרכב חפץ דמוי מוט. אגב פגיעתו ברכבים חונים, פגע המשיב ברכב מסוג סוזוקי, אשר ניזוק באורח קשה.
5. לאחר שרכב המשיב נעצר, ניסה השוטר לאחוז בידו, או אז היכה המשיב את השוטר מכת אגרופ, התפרע והשתולל כדי למנוע את מעצרו. כתוצאה נגרמו לשוטר חבלות בדמות נפחות בחלקי גוף שונים. באותן נסיבות נתפסו ברכב תיק שחור ובתוכו מברג ומפתח צינורות וכן מכשיר דמוי מחשב.
6. בית משפט קמא קבע דבר קיומן של ראיות לכאורה וכן קיומה של עילת מעצר. עם זאת, בהסתמכו על הלכת בש"פ 6781/13 **קונדוס נ' מדינת ישראל** ובהינתן עברו הנקי של המשיב, הורה בית משפט קמא על שחרורו של המשיב בתנאים המפורטים לעיל.
7. על החלטה זו משיגה העוררת וטוענת כי שגה בית משפט קמא, משלא נתן משקל בכורה למסוכנות הנשקפת מהמשיב, כפי שזו עולה מעובדות כתב האישום וחומרת העבירות המיוחסות לו. העוררת מוסיפה, כי די בנסיבות ביצוע העבירות כדי ללמד על המסוכנות הנשקפת ממנו כלפי רכוש הציבור. חומרת יתר יש לעבירה שעניינה נהיגה פוחזת, ללא רישיון וללא ביטוח, לרבות התאונה שגרם, המצביעה על מסוכנות גם כלפי שלום המשתמשים בדרך.
8. העוררת טוענת, כי בית משפט קמא שגה ביישומה של הלכת קונדוס, ממנה עולה מסקנה הפוכה ולפיה, בנסיבות המתוארות שומה היה עליו להורות על מעצרו של המשיב תחת שחרורו.
9. ב"כ המשיב טען כל טענה אפשרית למרשו ובכלל זה הטעים את העובדה ששהייה בלתי חוקית כשלעצמה אינה מונעת את האפשרות לשחרר לחלופת מעצר כפוף להבטחת התייצבות בהפקדת כספים ובביטחונות משמעותיים. לשיטתו, אין בעבירות הנלוות כדי לסטות מגישה זו בהיותן עבירות רכוש.
10. ב"כ המשיב הוסיף כי ניתן להבטיח את תנאי השחרור אף על דרך הגדלת סכום ההפקדה, אשר אף לשיטתו, אינו מן הגבוהים.
11. ב"כ המשיב טען כי מעצרו של המשיב יפלה אותו לרעה אל מול נאשמים תושבי ישראל אשר בנסיבות דומות יש להניח כי לא היו נעצרים.
12. מקובלת עלי הטענה כי עצם היות המשיב תושב האזור אינה מונעת את אפשרות שחרורו לחלופת מעצר, כאשר ניתן להבטיח את התייצבותו בביטחונות משמעותיים. עם זאת, היות המשיב תושב האזור מהווה שיקול רלוונטי, ככל שיקול אחר בשיקולי המעצר והשחרור.

13. תחילה, ראוי לבחון מהם השיקולים העיקריים המנחים בשאלת שחרורו של נאשם, תושב האזור, לחלופת מעצר, עפ"י הלכת קונדוס, בהינתן החלטת בית משפט קמא הנסמכת על הלכה זו. הלכת קונדוס מבחינה בין נאשם אשר מיוחסת לו עבירה של כניסה לישראל שלא כדין לבין נאשם שמיוחסות לו עבירות נלוות. ככל שמדובר בעבירות נלוות חמורות אשר פגיעתן קשה יותר, כך מתגבשת עילת המסוכנות, הדוחקת את אפשרות השחרור. מלים אחרות, משקמה עילת המסוכנות, בנוסף לעילה של הימלטות מן הדין, יש לבחון שמא שחרורו של נאשם לאזור יפתח בפניו פתח לשוב ולנסות להיכנס לישראל לשם ביצוע עבירות דומות נוספות. ברי, כי שחרורו של נאשם לאזור הרשות מסכל את אפשרות הפיקוח עליו, אם יפר את תנאי השחרור.
14. הלכת קונדוס מוסיפה ומבחינה בין עבירות נלוות שנועדו "לאפשר" את המשך השהייה בישראל לבין עבירות שבוצעו בנפרד ובמנותק מעצם הכניסה הבלתי חוקית לארץ. מקום שהשהייה בישראל מנוצלת ואף מיועדת למטרות ביצוע עבירות אחרות, יש לכך משנה חומרה (ר' הלכת קונדוס, סעיף 11).
15. ומן הכלל אל הפרט; העיון בעובדות כתב האישום מלמד על משיב מסוכן, הן לשלום הציבור, הן לרכושו. מדובר במשיב אשר הגיע לישראל במטרה ברורה לבצע עבירות ולשם כך הצטייד בכלי פריצה.
16. חומרת יתר יש ליחס לנהיגתו המסוכנת והפוזת של המשיב, אשר ביקש להימלט מפני השוטר ועשה כן תוך סיכון שלומם וביטחונם של המשתמשים בדרך ולראיה, התאונה העצמית שגרם, אגב פציעה עצמית וכן גרימת נזק רב לרכבים חונים. התנגדותו למעצר, תוך שימוש בכח, אף היא מעצימה את הסכנה הנשקפת ממנו, כמו גם החשש שמא ימלט מפני הדין.
17. בנסיבות אלו, סבורני כי המשיב נכנס לגדר הלכת קונדוס לפיה קמה עילת מעצר, הן בגין מסוכנותו, הן בשל החשש להימלטות מפני הדין. במצב דברים זה סבורני כי לא ניתן להפיג את המסוכנות ו/או החשש מהימלטות באמצעות הפקדת סכום כסף, אף אם מדובר בעשרות אלפי שקלים.
18. בהינתן הנסיבות החמורות בהן בוצעו העבירות, אין בעברו הנקי של המשיב כדי להושיעו. הסכנה עליה עמדתי דוחקת נסיבה זו.
19. אשר על כן, לאור האמור לעיל, הערר מתקבל ואני מורה על מעצרו של המשיב עד לסיום ההליכים התלויים ועומדים נגדו.

ניתנה והודעה היום י"ח אדר תשע"ד, 18/02/2014 במעמד הנוכחים.

ורדה מרוז, שופטת